

رشحه شاعره ای که بزرگترین دیوان یک زن شاعر ایرانی را دارا بود

۱۴ آذر ۱۳۹۴ ساعت ۲۰:۴۲

پدر بیگم (هاتف اصفهانی)، شوهرش (میرزا علی اکبر، متخلص به «نظیری»)، پسرش (میرزا احمد متخلص به «کشته») و برادرش (سید محمد متخلص به «سحاب») نیز همگی شاعر بودند

بیگم دختر هاتف، متخلص به رشحه (۱۱۹۸ قمری - ؟) شاعر ایرانی در دوران قاجار بود.

پدر بیگم (هاتف اصفهانی)، شوهرش (میرزا علی اکبر، متخلص به «نظیری»)، پسرش (میرزا احمد متخلص به «کشته») و برادرش (سید محمد متخلص به «سحاب») نیز همگی شاعر بودند.

مقام شعری بیگم از برادرش «سحاب» بلندتر بود. او از سادات بود و مدح بعضی از دختران و پسران فتحعلی شاه قاجار می گفت. محمودمیرزا در تذکره نقل مجلس می نویسد رشحه شاعری بسیار توانا بود و «با لاله خاتون و مهری هروی و مهستی گنجوی که مهتر و بهتر شعرای نسوان می باشند همسر و برابر است.»

دیوان شعر بیگم به گفته محمودمیرزا سه هزار بیت شعر داشت که از بهترین و بزرگترین دیوان های یک زن شاعر ایرانی بود ولی متأسفانه در دست نیست. در تذکره نقل مجلس صدبیت از شعرهای او و ضمیمه دیوان هاتف هفتاد و پنج بیت آمده است.

تاریخ دقیق مرگ وی مشخص نیست ولی تا سال ۱۲۳۱ ق رشحه هنوز زنده بود. (منبع: ویکیپدیای فارسی ذیل رشحه)

شعرهای کامل رشحه در این مجموعه اینها هستند:

ماه‌م اگر به قهر شد از لطف باز گشت

شکر خدا که آه سحر چاره ساز گشت

در ملک عشق خواجگی و بندگی کدام

محمود بین چگونه غلام ایاز گشت

فرخنده هاتفیم به گوش این نوید گفت

دوشینه چون ز خواب غمم دیده باز گشت

کای رشحه شاد زی که ز یمن قدوم شاه

بر روی هم غمت در شادی فراز گشت

یعنی ضیا که قهر وی و لطف عام او

این جانگداز آمد و آن دلنواز گشت

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/21673/مدارا-ایرانی-شاعر-زن-یک-دیوان-بزرگترین-شاعر-ر-ر-ش-ه>